

Provincie Zuid - Holland
- 4 MEI 2022
Datum Ontvangen

AANTEKENEN | PER POST | EMAIL

Gedeputeerde staten van Zuid-Holland
Directie Omgevingsdiensten
Postbus 90602
2509 LP 's-Gravenhage

Bestuursrecht

bezoekadres
Prins Clauslaan 60
2595 AJ Den Haag

correspondentieadres
Postbus 20302
2500 EH Den Haag

t 088-3622200

www.rechtspraak.nl

datum	3 mei 2022
onderdeel	Team administratie 2 - PC
contactpersoon	[REDACTED]
doorkiesnummer	088-3612100 KEUZE 2
ons kenmerk	zaaknummer SGR 20 / 7227 BESLU V330
uw kenmerk	PZH-2020-753921660
bijlage(n)	
onderwerp	het beroep van [REDACTED]

Bij beantwoording de datum en ons kenmerk vermelden. Wilt u slechts één zaak in uw brief behandelen.

Geachte heer/mevrouw,

Over het beroep met zaaknummer SGR 20 / 7227 BESLU V330 deel ik u het volgende mee.

De rechtbank heeft uitspraak gedaan. Ik stuur u een kopie van de uitspraak. Indien in deze uitspraak wordt verwezen naar een uitspraak met een ECLI-nummer, is de tekst van de betreffende uitspraak onder dat nummer gepubliceerd op www.rechtspraak.nl.

Tegen deze uitspraak staat voor een belanghebbende en het bestuursorgaan hoger beroep open. Dit dient te worden ingesteld **binnen zes weken** na de datum van verzending van deze uitspraak door een beroepschrift en een kopie van deze uitspraak te zenden aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. In uw beroepschrift moet u vermelden waarom u het niet eens bent met de uitspraak. U kunt ook digitaal hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Kijk op www.raadvanstate.nl voor meer informatie over het indienen van digitaal beroep.

Als u naar aanleiding van deze brief vragen hebt, kunt u contact opnemen met de administratie van de rechtbank op het hierboven vermelde doorkiesnummer.

Als u de rechtbank belt of schrijft, verzoek ik u het zaaknummer te vermelden.

Hoogachtend

de griffier

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Bestuursrecht

zaaknummer: SGR 20/7227

uitspraak van de enkelvoudige kamer van 3 mei 2022 in de zaak tussen

██████████ uit Bodegraven, eiser
(gemachtigde: ██████████),

en

Gedeputeerde staten van Zuid-Holland, verweerder
(gemachtigden: ██████████ en ██████████).

Procesverloop

In het besluit van 15 januari 2020 (het primaire besluit) heeft verweerder eisers aanvraag voor een ligplaatsvergunning afgewezen.

In het besluit van 6 oktober 2020 (het bestreden besluit) heeft verweerder het bezwaar van eiser tegen het primaire besluit ongegrond verklaard.

Eiser heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

De zitting was op 22 april 2022. Eiser was aanwezig, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigden.

Overwegingen

Waar gaat deze zaak over?

1. Eiser is de eigenaar van een speedboot en wil een vergunning voor een ligplaats aan de oever van de Oude Rijn ten hoogte van het perceel van zijn woonhuis. In 2010 heeft eiser met verweerder afgesproken dat eiser zijn speedboot zonder vergunning op de ligplaats voor zijn huis mocht blijven en dat verweerder niet zou handhaven tot het nieuwe ligplaatsenbeleid in werking zou treden. Verweerder zou eiser van de inwerkingtreding van het nieuwe beleid op de hoogte stellen.

Wat is het standpunt van verweerder?

2. Verweerder vindt dat eiser niet voor een ligplaats in aanmerking komt omdat op grond van het nieuwe ligplaatsenbeleid er geen ruimte is voor ligplaatsvergunningen voor

particulieren. Deze kunnen alleen nog worden verleend aan particulieren die zijn aangesloten bij watersportverenigingen.¹

Wat vindt eiser in beroep?

3. Eiser is het niet eens met het bestreden besluit. Hij voert allereerst aan dat hij er op mocht vertrouwen dat hij een ligplaatsvergunning zou krijgen onder het nieuwe beleid. Dit heeft verweerder soort van toegezegd tijdens een gesprek tijdens de eerste aanvraagprocedure in 2010. Dit was ook de reden dat eiser destijds zijn bezwaar heeft ingetrokken, ook al had de bezwaarcommissie verweerder geadviseerd het bezwaar van eiser gegrond te verklaren en hem een ligplaatsvergunning te verlenen. Verweerder heeft toen aangegeven niet te zullen handhaven totdat het nieuwe beleid in werking zou treden en dat eiser zou worden ingelicht op het moment dat het nieuwe beleid in werking trad. Dit heeft verweerder echter nooit gedaan. Hoewel het beleid al in 2013 in werking is getreden, is pas in 2019 een handhavingssticker aangebracht op het vaartuig van eiser. Kennelijk ontbreekt het verweerder hier dus ook aan urgentie. Verder stelt eiser al dat aan de wens van verweerder om boten geclusterd af te meren wordt voldaan. Zijn ligplaats ligt namelijk direct aansluitend op een ligplaats van een watersportvereniging. Het argument dat het makkelijker is om een watersportvereniging aan te spreken als er onderhoud gepleegd moet worden, gaat evenmin op omdat eisers boot geregistreerd is en direct voor zijn woning aangemeerd ligt. Verder is er een wachtlijst voor de Watersportvereniging Den Ouden Rhijn en is het niet waarschijnlijk dat hij voorrang krijgt en van de ligplaats voor zijn huis gebruik kan maken. Bovendien kunnen dan ook andere leden van de watersportvereniging dan op die plek aanmeren. Gezien de unieke omstandigheden van de zaak en het lange gedogen van de ligplaats dient daarom van het beleid te worden afgeweken.

Wat is het oordeel van de rechtbank?

4. De rechtbank stelt voorop dat de hoogste bestuursrechter het ligplaatsenbeleid van verweerder niet kennelijk onredelijk heeft bevonden.² De rechtbank ziet in deze zaak geen reden om van dit oordeel af te wijken. Het geschil spitst zich daarom toe op de vraag of er sprake is van bijzondere individuele omstandigheden op grond waarvan verweerder aanleiding had moeten zien om van het beleid af te wijken.³

5. De rechtbank is van oordeel dat er in het geval van eiser sprake is van bijzondere omstandigheden die verweerder aanleiding hadden moeten geven om van het beleid af te wijken. Daartoe acht de rechtbank allereerst van belang dat eiser al eerder, in 2009, een aanvraag heeft ingediend voor een ligplaatsvergunning, die toen is afgewezen. Eiser heeft aangevoerd dat hij destijds bezwaar had ingesteld en de bezwaarcommissie een voor eiser positief advies had gegeven en verweerder geadviseerd had een ligplaatsvergunning te verlenen. Naar aanleiding van een gesprek met verweerder heeft eiser zijn bezwaar echter ingetrokken, omdat er nieuw beleid zou komen en verweerder gezegd zou hebben dat het nieuwe beleid er gunstig voor eiser uitzag. Eiser en verweerder hebben toen de afspraak

¹ Artikel 3, aanhef onder a en c, van het Besluit van Gedeputeerde Staten van 18 december 2012 tot vaststelling van de beleidsregel ontheffingen ligplaatsen provinciale vaarwegen van Zuid-Holland (Beleidsregel ontheffingen ligplaatsen).

² Uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 26 augustus 2015, ECLI:NL:RVS:2015:2725.

³ Zie artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb).

gemaakt dat eiser zijn speedboot zonder vergunning op de ligplaats voor zijn huis mocht aanmeren en dat verweerder niet zou handhaven tot het nieuwe ligplaatsenbeleid in werking zou treden. Ook zou verweerder eiser informeren als het nieuwe beleid in werking zou treden. Gezien het vorenstaande is aan eiser en zijn gemachtigde tijdens het gesprek in 2010 de indruk gegeven dat het nieuwe beleid gunstig zou uitpakken voor eiser. Dat deze toezegging nu niet meer te controleren valt door verweerder, zoals deze ter zitting heeft aangevoerd, leidt niet tot een ander oordeel. Dit komt voor rekening en risico van verweerder nu het op de weg van verweerder had gelegen om een verslag van het gesprek te maken. Dat dat niet is gebeurd komt daarom voor rekening van verweerder. Verder is niet in geschil dat het nieuwe beleid al in 2013 in werking is getreden, maar verweerder eiser daarvan niet op de hoogte heeft gesteld, ondanks dat te hebben toegezegd. Vervolgens heeft verweerder pas in 2019 voor het eerst gehandhaafd en de ligplaats van eiser daarmee feitelijk 9 jaar lang gedoogd. De stelling dat verweerder geen handhavingscapaciteit zou hebben, volgt de rechtbank niet. Ter zitting is door de gemachtigde van eiser gesteld dat er elke week een (handhavings)vaartuig van verweerder door de Oude Rijn vaart. Verweerder heeft dat niet betwist. Hieruit maakt de rechtbank op dat er kennelijk weinig urgentie bij verweerder was om op tegen het ontbreken van een ligplaatsvergunning van eisers speedboot op te treden. Verder ligt eisers speedboot direct aansluitend aan een ligplaats van een watersportvereniging aangemeerd, waardoor zijn boot feitelijk is geclusterd met de boten van de leden van de watersportvereniging. Ook is eisers boot geregistreerd en betaalt hij precariorechten aan verweerder zodat hij voor verweerder makkelijk te traceren is. In het geval van eiser wordt dus al voldaan aan de belangen die het ligplaatsenbeleid beoogt met het enkel toekennen van ligplaatsvergunningen aan watersportverenigingen. Eisers speedboot vormt daarnaast ook geen beperking voor de veiligheid en vlotheid van de doorgaande scheepvaart.

5.1. Gelet op al deze omstandigheden getuigt het volgens de rechtbank in het geval van eiser van onevenredige hardheid om aan het beleid vast te houden. Het belang van het met het beleid te dienen doel weegt in dit specifieke geval niet op tegen de belangen van eiser. Dat eiser lid kan worden van een watersportvereniging, leidt niet tot een ander oordeel. Gezien de afspraken in 2010, de lange onthouding van handhaving en de omstandigheid dat zijn boot feitelijk al in het cluster van de watersportvereniging ligt, is het lid worden van de watersportvereniging geen deugdelijk alternatief. Te meer nu er een wachtlijst van enkele jaren is en de lidmaatschap dus een onzekere toekomstige gebeurtenis is.

Conclusie

6. Gelet op het voorgaande is het beroep gegrond. De rechtbank vernietigt het bestreden besluit. De rechtbank ziet geen aanleiding de rechtsgevolgen van het bestreden besluit in stand te laten of zelf in de zaak te voorzien. Dat betekent dat verweerder een nieuw besluit dient te nemen op het bezwaar van eiser met inachtneming van deze uitspraak.

7. De rechtbank veroordeelt verweerder in de door eiser gemaakte proceskosten. Deze kosten stelt de rechtbank op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op € 1.518,- (1 punt voor het indienen van het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, met een waarde van € 759,- per punt en wegingsfactor 1). Verder bepaalt de rechtbank dat verweerder het door eiser betaalde griffierecht moet vergoeden.

Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- draagt verweerder op een nieuw besluit te nemen op het bezwaar van eiser met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser tot een bedrag van € 1518,-;
- draagt verweerder op het door eiser betaalde griffierecht van € 178,- te vergoeden.

Deze uitspraak is gedaan door mr. [REDACTED] rechter, in aanwezigheid van mr. [REDACTED] griffier. De uitspraak is uitgesproken in het openbaar op 3 mei 2022.

[REDACTED]
griffier

[REDACTED]
rechter

Een afschrift van deze uitspraak is verzonden aan partijen op:

✓ 30 MEI 2022

Bent u het niet eens met deze uitspraak?

Als u het niet eens bent met deze uitspraak, kunt u een brief sturen naar de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State waarin u uitlegt waarom u het er niet mee eens bent. Dit heet een beroepschrift. U moet dit beroepschrift indienen binnen 6 weken na de dag waarop deze uitspraak is verzonden. U ziet deze datum hierboven.

de Rechtspraak

Rechtbank Den Haag

Ontvangst Sociaal
- 4 MEI 2022

PostNL
Port Betaald
Port Payé
Pays-Bas

Provincia Zuid-Nederland
- 4 MEI 2022
PostNL

R AANGETEKENDE BRIEF

Frankering betaald

afz : 2500EH, 2030Z

D

PostNL

03-05-2022 10:05

NL

3SOHGZ7033032

2509LP 90602

Postbus 2030Z, 2500 EH Den Haag